

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723200413
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3723200413.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu – sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, v právnej veci osoby oprávnenej na výživné (ďalej navrhovateľ): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX A., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej odporkyňa): C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A., zastúpená splnomocneným právnym zástupcom: JUDr. Marián Rojko, advokát, Advokátska kancelária D. XX/XX, XXX XX A. E., o určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6Pc/3/2023-49 zo dňa 05.04.2023 čo do výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

Nedotknuté z o s t á v a uznesenie vo výroku v ktorom súd prvej inštancie zastavil konanie vo veci.

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

Odporkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, ktoré trovy konania vo výške 27,97 eur je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet splnomocneného právneho zástupcu odporkyne JUDr. Mariána Rojka advokáta, Advokátska kancelária D. XX/XX, XXX XX A. E., v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Považská Bystrica ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 6Pc/3/2023-49 zo dňa 05.04.2023 zastavil konanie vo veci určenia vyživovacej povinnosti medzi manželmi (výrok v poradí prvý). Zároveň rozhodol o tom, že rozvedená manželka má nárok na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, ktoré trovy konania vo výške 261,- eur je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu rozvedenej manželky v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur vždy do 15. dňa v mesiaci, od 01.05.2023 až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok v poradí druhý).

2. Okresný súd poukázal na dôvody, ktoré podľa vymedzenia navrhovateľa ho viedli k podaniu návrhu voči manželke (ďalej iba odporkyňa) o určenie vyživovacej povinnosti vo výške 150,- eur mesačne: že je bez finančných prostriedkov, nemá kde bývať z dôvodu konania o jeho vylúčení z užívania rodinného domu vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/26/2022, ďalej, že je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a bol zaviazaný platiť výživné na dcéru F. B. vo výške 160,- eur + 20,- eur mesačne. Vychádzajúc okresný súd z procesnej situácie, že predmetný návrh navrhovateľ napokon vzal späť v celom rozsahu pred otvorením pojednávania a odporkyňa (v čase rozhodovania súd ju označuje už ako „rozvedená manželka“) súhlasila s týmto dispozitívnym úkonom späťvzatia návrhu, postupoval podľa ust. § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a vo veci konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 55 CMP, ktoré predstavuje prelomenie generálnej klauzuly, keď jeho aplikácia prichádza do úvahy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Okresný súd uvádza, že v posudzovanej veci konanie sa

začalo na návrh navrhovateľa, ktorý žiadal zaviazať odporkyňu k povinnosti prispievať na jeho výživu, táto nesúhlasila a vo svojom nesúhlasnom stanovisku označila skutočnosti, pre ktoré nemožno výživné priznať, pretože by to bolo v rozpore so zásadami morálky. Navrhovateľ k jej vyjadreniu následne už nezareagoval, tak súd na prejednanie veci nariadil termín pojednávania na ktoré sa účastníci aj dostavili. Podľa názoru okresného súdu tým, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vzal svoj návrh späť, zaviniť z procesného hľadiska zastavenie konania a je spravodlivé, aby trovy právneho zastúpenia odporkyne ktoré jej vznikli v súvislosti s vedením konania znášal navrhovateľ. Na základe týchto úvah okresný súd priznal odporkyni (označuje ju ako rozvedená manželka) nárok na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky a písomné podanie na súd (vyjadrenie zo dňa 09.03.2023) podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky v uplatnenej výške 261,- eur; 2 x 96,31 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky + náhrada hotových výdavkov 2 x 12,52 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky + 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky. Podľa § 232 ods. 4 CSP povolil navrhovateľovi splatiť trovy konania v mesačných splátkach po 30 eur, s poukazom na jeho osobnú, majetkovú a príjmovú situáciu (navrhovateľ je bez akéhokoľvek príjmu) a s poukazom aj na tú skutočnosť, že s povolením splátok odporkyňa súhlasila.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ dňa 24.05.2023. Namietal, že neboli splnené podmienky na priznanie trov konania manželke/odporkyni, podľa jeho názoru sa nejedná o okolnosti, aby takéto rozhodnutie bolo spravodlivé. Tvrdí, že sa snažil s odporkyňou dohodnúť, čo ona odmietla, preto podal návrh na súd a nie je jeho vinou v akej situácii sa ocitol. Dodáva, že návrh vzal späť pod nátlakom súdu. Žiada odvolací súd, aby rozhodnutie okresného súdu prešetril.

4. K odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu dňa 19.06.2023. Navrhovala uznesenie potvrdiť a priznať jej podľa § 55 CMP náhradu trov odvolacieho konania za písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 3 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. vo výške 167,39 eur, náhradu trov konania v celkovej výške 428,39 eur vzhľadom na okolnosti prípadu. S odvolacím tvrdením navrhovateľa, že nie je jeho vinou v akej situácii sa ocitol a nemal inú možnosť ako sa obrátiť na súd, nesúhlasila. Poukázala nato, že navrhovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/77/2022-182 zo dňa 05.09.2022 uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a bolo mu uložené ambulantné protialkoholické liečenie. V trestnom konaní bolo preukázané, že navrhovateľ pod vplyvom alkoholu jej vulgárne nadával a sa vyhrážal, že ju zabije, rozreže, nahádza do žumpy, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6P/24/2022 zo dňa 28.09.2022, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoP/66/2022, príčinou rozvratu manželstva boli dlhodobé konflikty manželov v súvislosti s nadmerným užívaním alkoholických nápojov zo strany manžela, v dôsledku ktorého dochádzalo k agresívnemu správaniu manžela nielen k manželke ale aj k maloletým deťom. Okolnosti preukázané v uvedených konaniach sú skutočnosti, ktoré v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine vylučujú možnosť priznania manželského výživného. Navrhovateľ sa svojím protiprávnym konaním pripravil o možnosť riadne pracovať a dosahovať primeraný príjem, za čo musí niesť následky on sám a bolo by v rozpore s dobrými mravmi, ak by mu mala prispievať rozvedená manželka, voči ktorej sa dopustil protiprávneho konania. Je vylúčený z užívania spoločného rodinného domu pre agresívne správanie voči nej a pre spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania. Jeho tvrdenia o tom, že sa musel obrátiť na súd a vziať návrh späť pod nátlakom sú účelové a nepreukázané. Zastavenie konania zapríčinil navrhovateľ, preto je spravodlivé, aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov konania.

5. Navrhovateľ v ďalšom štádiu odvolacieho konania už písomne nezareagoval.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie uplatnil účastník konania včas (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. m/ CSP) preskúmal uznesenie okresného súdu postupom podľa § 65 CMP a contrario a § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario CSP) uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v odvolaní napadnutom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania. Uznesenia sa nedotýkal v odvolaní nenapadnutom výroku o zastavení konania (§ 367 ods. 3 CSP).

7. Odvolací súd sa v prevažnom rozsahu stotožňuje s písomným odôvodnením rozhodnutia a obmedzuje sa len na korekciu správnosti jeho dôvodov. Zároveň sa vyjadruje aj k odvolacím argumentáciám, ktoré vzniesol odvolateľ/navrhovateľ v podanom odvolaní.

8. Navrhovateľ namietal, že neboli splnené podmienky na priznanie trov konania manželke tvrdiac, že vzal svoj návrh späť pod nátlakom súdu a rozhodnutie v časti o náhrade trov konania nie je spravodlivé vzhľadom na okolnosti prípadu. Odvolací súd súhlasí s východiskovým názorom okresného súdu, že v mimosporovom konaní (ako tomu je v súdnej veci) rozhodovanie o nároku a výške trov konania je primárne upravené generálnou klauzulou § 52 CMP, na základe ktorej v zásade žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania pokiaľ CMP neustanovuje inak. Obdobne je správna aj ďalšia úvaha súdu, že podľa § 55 CMP môže súd priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. K tejto možnosti by mal mať účastník konania možnosť uviesť svoje argumenty. Zo zápisnice zo dňa 05.04.2023 vyplýva, že návrh na začatie konania navrhovateľ zobrať späť a žiadal konanie zastaviť pred otvorením pojednávania, tiež uviedol, že nemá žiadne finančné prostriedky a ak ich bude mať, trovy konania zaplatí. Dodal, že je nezamestnaný od 08.12.2022, kedy bol prepustený z výkonu trestu, požiadal o opatrovateľský príspevok a má tri vyživovacie povinnosti, býva u svojho brata na chalupe. Na nahrávke k pojednávaniu zo dňa 05.04.2023 nie je uvedená žiadna zvuková stopa, z uvedeného dôvodu pravdivosť tvrdenia navrhovateľa o tom, že došlo k späťvzatiu návrhu ním pod nátlakom okresného súdu, nebolo možné zistiť a navrhovateľ iný dôkaz na pravdivosť svojho tvrdenia neprodukoval. Keďže odvolaním nebol napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o zastavení konania, odvolací súd ho nemohol podrobiť ani odvolaciemu prieskumu po stránke vecnej, ponechal ho nedotknutý v súlade s § 367 ods. 3 CSP. Obsah spisu preukazuje, že navrhovateľ bol vopred upozornený na možnosť uloženia mu povinnosti platiť trovy a neuviedol protiargumenty v štádiu pred rozhodnutím okresného súdu. Na základe všetkých uvádzaných okolností odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne aplikoval v súdenom prípade ust. § 55 CMP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Konanie bolo skončené bez meritórneho posúdenia okresným súdom, zastavené na základe späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa bez uvedenia dôvodu, preto z procesného hľadiska navrhovateľ zaviniť zastavenie konania vo veci a zodpovedá za trovy ktoré v súvislosti s vedeným konaním odporokyni vznikli.

9. Náhradu trov prvoinštančného konania titulom trov právneho zastúpenia táto účastníčka uplatnila podľa ust. § 57 CMP a požadovanú náhradu špecifikovala vo výške 261,- Eur. Odvolací súd hodnotí za nepochybné, že podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj ako „vyhláška“) patrí náhrada vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby: za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za písomné podanie zo dňa 09.03.2023 na súd (osvedčené zo spisu) týkajúci sa veci samej. Dáva do pozornosti odvolateľovi, že za uvedené úkony právnej služby by patrila náhrada trov (náhrada trov konania odporokyni) v podstatne vyššej sume, než suma k úhrade ktorej odvolateľa súd zaviazal. Pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa nemalo vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky upravujúcu hodnotu za 1 úkon právnej služby ako jednu trinástinu výpočtového základu vo výške 96,31 eur, ale bolo potrebné vychádzať z ust. § 10 ods. 3 vyhlášky, totižto navrhovateľ sa domáhal opakujúceho sa plnenia titulom určenia manželského výživného v sume 150 Eur mesačne na neurčitý čas a v takomto prípade tarifná hodnota je určovaná päťnásobkom ročného plnenia požadovaného navrhovateľom, čo zodpovedá sume 9.000,- eur (výživné 150,- eur mesačne x 12 mesiacov x 5). Preto za jeden úkon právnej služby by podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky prislúchala odmena vo výške 253,94 Eur ako súčet sumy 220,74 eur a 33,20 eur (2 x 16,60 eur - t.j. za sumu presahujúcu 6.638,78 Eur patrí advokátovi ďalších 16,60 Eur za každých aj začatých 1.659,70 eur a v danom prípade suma 9.000,- eur – 6.638,78 Eur = 2.361,22 Eur; t. j. je tu 2 krát čo len začatá suma 1.659,70 eur). K odmene za každý jeden úkon právnej služby vo výške 253,94 eur patrí aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 15 písm. a) a § 16 ods.3 vyhlášky) čo je v sume 12,52 eur, tak odmena za každý jeden úkon právnej služby by mala byť vo výške 266,46 eur + 20% DPH (podľa § 18 ods. 3 vyhlášky) čo zo sumy 266,46 eur by činila 53,29 eur. Celkovo tak za jeden úkon právnej služby by patrila odmena (spolu aj s DPH) vo výške 319,75 eur (266,46 eur + 53,29 eur) a za dva úkony právnej služby by tak patrila náhrada v sume 639,50 eur. Pokiaľ okresný súd priznal odporokyni náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia a zároveň zaviazal navrhovateľa k povinnosti nahradiť tieto trovy v podstatne nižšej sume – t.j. len vo výške 261,- eur, vo svojej podstate to vyznie v prospech odvolateľa. Žiada sa dodať, že súd prvej inštancie náhradu trov konania titulom trov právneho

zastúpenia odporkyni mohol priznať len v uplatnenej výške 261,- eur vzhľadom na procesno-právne kritérium vymedzené v ust. § 57 CMP.

10. V súhrne všetkých konštatovaných úvah a súvislostí odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nemohol vyhovieť.

11. Podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 57 a § 55 CMP odvolací súd priznal odporkyni voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % keď mal za to, že je to spravodlivé vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci. Zohľadnil najmä, že odvolateľ inicioval nielen prvostupňové konanie, ktoré v dôsledku späťvzatia návrhu ním (bezdôvodne) meritórne posudzované nebolo, ale inicioval aj odvolacie konanie v ktorom ničím nepreukázal svoj odvolací argument, že by mal byť k dispozitívnemu úkonu späťvzatia návrhu „donútený“ súdom a nepreukázal ani, že nie vlastnou vinou sa ocitol v tej životnej situácii pre ktorú návrh na začatie konania u súdu uplatnil. Súhrn týchto okolností napokon viedol aj k neúspechu odvolateľa v odvolacom konaní a k definitívnemu záveru, že aj priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania odporkyni voči navrhovateľovi/ odvolateľovi je spravodlivé.

12. Odporkyni vznikli v odvolacom konaní trovy titulom trov právneho zastúpenia, nárok na ich náhradu bola uplatnená a vo výške 167,39 eur s DPH titulom písomného podania na súd (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) v zmysle ust. § 10 ods. 3 v spojení s § 13a ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). V takejto výške uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd akceptovať nemohol, musel vychádzať z toho, že predmetom odvolacieho prieskumu bolo rozhodovanie okresného súdu o náhrade trov prvoinštančného konania a vo výške 261,- eur, z uvedeného dôvodu pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa riadil podľa ust. § 10 ods. 1 Vyhlášky. V konkrétnom prípade pri tarifnej hodnote 261,- eur za jeden úkon právnej služby je odmena v sume 21,58 eur (16,60 eur + 4,98 eur), z tejto sumy patrí ale iba polovica podľa ust. § 13a) ods. 2 písm. b) vyhlášky, t.j. 10,79 eur + režijný paušál v sume 12,52 eur = 23,31 eur, k tejto sume prináleží aj 20 % DPH čo je v sume 4,66 eur. Výsledne za jeden úkon právnej služby v odvolacom konaní (písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) odvolací súd priznal náhradu vo výške 27,97 eur a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania odporkyni v uvedenej výške na účet jej splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Mariána Rojka advokáta, Advokátska kancelária D. XX/XX, XXX XX A. E., v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).